

UUDET VEISUUT

Uudistettuja Siionin virsiä

Vihko 1:
Suosituimpia virsiä

HERÄTTÄJÄ-
YHDISTYS

Että veisuu jatkuisi

Vuonna 2009 alkaneen Siionin virsien uudistushankkeen keskeisin tavoite on säilyttää Siionin virsien veisuperinne elävänä tuleville sukupolville. Uudistuksessa on mielessä pidetty heidät, jotka eivät vielä veisaa Siionin virsiä. Tekstejä on muokattu, sanamuotoja päivitetty ja viilattu sekä sävelmien yksityiskohtia mietitty, jotta virret olisivat ymmärrettäviä ja mahdollisimman puhuttelevia nyt ja lähivuosikymmeninä, kun yhteiskunta ja kieli ovat alati muutoksessa. Samalla on vaalittu sitä ydinsanomaa, mikä Siionin virsissä on puhutellut ihmisiä aina 1700-luvun Tukholmasta tämän päivän Suomeen asti.

Uusittu kokoelma on tarkoitus ottaa käyttöön 2017 Nilsiä herättäjäjuhlilla. Ennen uusien Siionin virsien painattamista julkaistaan Uudet veisuut -vihkoja, joissa esitellään uusittuja virsiä. Vihkojen (ja myöhemmin itse kokoelman) avulla on mahdollista järjestää Uudet veisuut -tilaisuuksia, joissa veisataan uusittuja Siionin virsiä. Näihin tilaisuuksiin voidaan pyytää uudistuksessa mukana olleita esittelemään virsiä. Herättäjä-Yhdistys rohkaisee kaikkia yhdistyksen paikallisosastoja, Suomen seurakuntia, seura- ja veisuuporukoita sekä yksittäisiä ihmisiä järjestämään Uudet veisuut -iltoja, kutsumaan uutta väkeä Siionin virsien äärelle, herättämään veisuuinnostusta.

Ensimmäisessä Uudet veisuut -vihkossa on suosituimpia virsiä. Joukkoon on valittu eniten veisatuimpien virsien joukosta ne 14 virttä, joihin on tullut (pieniäkin) muutoksia. Vuonna 2006 tehdyn käyttötutkimuksen mukaan suosituimpien virsien listaan kuuluvat myös virret 102, 107, 173, 183, 201, 238, 268, 279, 282, 287, 308, 312 ja 314, mutta näihin virsiin ei ole tulossa lainkaan muutoksia.

Siionin virsi 54

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

a

1. Maa, kat - so, Her - ran kä - si jo o - jen - tuu
Ja huo - maa, ar - mon au - rin - ko va - lai - see
suo - jak - se - si. Se va - lo van - hurs - ka - u - den,
synk - kyy - te - si.
ja ar - mo - is - tuin i - kui - nen tuo loh - du -
tus - ta, rau - haa.

saksalainen sävelmä

b

1. Maa, kat-so, Her-ran kä-si jo o - jen-tuu suo-jak - se - si.
Ja huomaa, ar-mon au-rin-ko va - lai-seesy nk-kyy - te - si.
Se va - lo van - hurs - ka - u - den, ja ar - mo - is - tuin i - kui - nen
tuo loh - du - tus - ta, rau - haa.

1. Maa, katso, Herran käsi jo
ojentuu suojaksesi.
Ja huomaa, armon aurinko
valaisee synkkyttesi.
Se valo vanhurskauden
ja armoistuin ikuinen
tuo lohdutusta, rauhaa.

2. Kun Jeesus tänne alensi
itsensä tuskaan, vaivaan,
Isänsä hänet korotti
hallitsijaksi taivaan.
Ja hänen seurakuntansa,
Kristuksen morsiamena
veisailee kiitosvirttä.

3. Maa, taivas vaikka kumartaa
edessä ystävämme,
hän virvoittaa ja lohduttaa
murheista sydäntämme.
Hän meitä siunaa, varjelee
ja voimallansa hallitsee
maailmaa kaikkienensa.

4. Riemussa taivaallisessa
myös muista murheitamme
ja sieltä korkeudesta
viitoita polkujamme.
Sinusta voima säteilee.
Myös meidät väkeviksi tee,
valaise varjot tiemme.

5. Rukoile meitä muistaen
ja puhu puolestamme,
kastellen, maata muokaten
vahvista juuriamme.
Näin meitä armoon istuta,
vainioillasi varttua
päivästä päivään anna.

6. Paimenna, kaikkivaltias,
ja kutsu lampaitasi.
Huolehdi meistä, laupias,
ja ohjaa sauvallasi.
Hengellä laumaa johdata,
eksyneet yhteen kokoa,
pieninkin turvaan kannan.

7. Ylistys, kiitos, kunnia
soi taivaaseen maan päältä.
Se kuule, Herra korkea,
ja vastaan ota täältä.
Äänellä paremmalla me
soisimme ylistävämme
sinua ikuisesti.

*Johan Kahl, suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, J. Haavio
uud. M. Nuorva*

Siionin virsi 113

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

1. Sun ar - mo - a - si a - no-maan ja nä - ke - mät - tä
us - ko-maan o - pe - ta, Her - ra vä - ke - vin, näin
pyy-dän mie - lin hä - tai - sin.

1. Sun armoasi anomaan
ja näkemättä uskomaan
opeta, Herra väkevin,
näin pyydän mielin hätäisin.

2. Suo rohkeutta, että saan
päällesi heittää kokonaan
puutteeni, suuret syntini
ja sinuun panna toivoni.

3. En kyllin ole köyhtynyt.
Rakkaampi olisitkin nyt,
jos armossasi kasvaisin,
runsaampaa rauhaa nauttisin.

4. Näin köyhänä ja kurjana
ja sokeana, rampana
luoksesi auta tulemaan,
niin että vapahduksen saan.

5. Suo, että aina valvoisin,
lupauksiisi luottaisin.
Veresi synnit pyyhkisi
ja rauhan toisi sieluuni.

6. Nyt heitän kaikki vikani
päällesi, Vapahtajani.
Kun kärsit, kuolit tähteni,
rauhoita omatuntoni.

7. Kun oma pohja vajoaa,
niin armo yhä kannattaa.
Sen päällä, niin kuin kallion,
minulla turvapaikka on.

*Johan Holmberg
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, J. Haavio
uud. Heimo Lipiäinen*

Siionin virsi 124

Bartholomeus Gesius

a

1. Ei mi-kään niin voi vir-voit-taa, en muus-ta i - lo -
a - ni saa. Ei au-tuut-ta saa suu-rem-paa kuin min-kä Jee-sus
lah-joit - taa.

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

b

1. Ei mi-kään niin voi vir-voit-taa, en muus-ta i - lo -
a - ni saa. Ei au - tuut - ta saa suu - rem - paa kuin
min - kä Jee - sus lah-joit - taa.

1. Ei mikään niin voi virvoittaa,
en muusta iloani saa,
ei autuutta saa suurempaa
kuin minkä Jeesus lahjoittaa.

2. Ainoa lepo, virvoitus,
aarteeni, sielun pelastus,
ja murheellisen ystävä
on Vapahtaja lempeä.

3. Muu vaivoissa ei lohduta,
ei auta kuolon tuskissa,
ei päästä alta murheitten
kuin läsnäolo Jeesuksen.

4. Ainoa autuus, armahdus
ja kuuliaisuus, rakkaus,
ainoa turva ihmisen
on kuolemassa Kristuksen.

5. Ainoa synnin sovitus,
anteeksianto, laupeus,
salaisuus täynnä armoa
on risti, toivo ainoa.

6. On ainut neuvo huonolle
rohkaisu, voima heikolle,
syntisen ainut puolustus
Jeesuksen esirukous.

7. Ainoa pääsy kahleista,
armottomuuden vallasta
on Kristuksemme laupeus
ja mittamaton rakkaus.

8. Ainoa tosi viisaus
ja ainoa vanhurskaus,
pyhitys puhdas ainoa
on Kristus täynnä armoa.

9. Kuollessa kohtaan Herrani,
hän näkee köyhän sieluni.
En muuta voi kuin rukoilla:
armahda, Pyhä Jumala!

*Lars T. Nyberg, suom. E. Lagus,
uud. W. Malmivaara, 1938 virsikirjakomitea
uud. Leena-Marja Renko*

Siionin virsi 176

1. Jee - sus, sa - na e - lä - män, saa - vu mei - dän kes - kel - lem - me.
Yös - sä sie - lun pi - me - än sy - ty - tä jo sy - dä - mem - me.
An - na ol - la o - ma - na - si, siu - naa läs - nä - o - lol - la - si.

1. Jeesus, sana elämän,
saavu meidän keskellemme.
Yössä sielun pimeän
sytytä jo sydämemme.
Anna olla omanasi,
siunaa läsnäolollasi.

2. Tiedät ahdistuksemme,
näet kuinka toivo haihtuu.
Ilman armoasi se
nälkäkuolemaksi vaihtuu.
Kuivin suin me sanojasi
odotamme huuliltasi.

3. Anna armon hehkua
meissä, joista on se poissa,
sielun kallein tavara,
halvimmissa astioissa.
Niin kuin soisit puhuvamme,
ohjaa meidän puheitamme.

4. Liitä sinuun lähemmin,
pysy, Jeesus, keskellämme.
Armon tuuli suloisin
virvoittakoon mieliämme.
Sido yhteen sydämemme
yhdessä sua huutaaksemme.

5. Paina meitä paremmin
alas yksinkertaisuuteen
tutustumaan syvemmin
ristin suureen salaisuuteen.
Anna valo nähdäksemme
turmeltusta sydämemme.

6. Auta, ettei Saatana
estä kanssakäymistämme.
Enkeleiden joukolla
turvaa rauha välillämme.
Saavu, Jeesus, seuraksemme.
lausu sana elääksemme.

*Lars T. Nyberg,
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara,
38 ja 86 virsikirjakomitea
uud. J. Julkunen*

Siionin virsi 178

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

1. Syn - ti - en pau - las - ta ir - ro - ta mei - dät, jou - du jo, Jee - sus, ja
Hei - kot ja hor - ju - vat hel - maa - si nos - ta. joh - da ja kan - na ne
voi - ma - si tuo. Siel - lä on meil - le näl - kiin - ty - neil - le
lau - ma - si luo.
kyl - lik - si ruo - kaa, sen ar - mo - si suo.

1. Syntien paulasta irrota meidät,
joudu jo, Jeesus, ja voimasi tuo.
Heikot ja horjuvat helmaasi nosta,
johda ja kannan laumasi luo.
Siellä on meille / nälkiintyneille
kyllyksi ruokaa, sen armosi suo.

2. Vihreille niityille johdata meidät,
sanasi laidun on ihmeellinen.
Vie veden ääreen ja virvoita siellä
lähteestä armon ja laupeuden.
Luo ilomieli, / suo pyhä kieli
kiittäen veisata murheellisten.

3. Kosketa, Jeesus, myös sielujen pohjaa,
saata ne armoa tarvitsemaan.
Herätä meidät ja Hengellä ohjaa
syntimme nöyrästi tunnustamaan.
Herättyämme / sydämestämme
taivuta sinua palvelemaan.

*Halullisten sieluin hengelliset laulut 1790
uud. W. Malmivaara, J. Haavio
uud. Jaakko Löytty*

Siionin virsi 180

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

a

1. Ah saa - vu, Jee - sus, seu - rak - sem - me, niin sy - dä -
 kun koit - taa il - ta mat - kal - lem - me ja ar - mon

mem - me ru - koi - lee, vas - tas - sa i - äi - syy - den yö
 päi - vä a - le - nee,

ja vii - me so - ta, kuo - lon työ.

toisinto Pohjois-Savosta

b

1. Ah saa - vu, Jee - sus, seu - rak - sem - me, niin
 kunkoit - taa il - ta mat - kal - lem - me ja

sy - dä - mem - me ru - koi - lee, vas - tas - sa i - äi -
 ar - mon päi - vä a - le - nee,

syy - den yö ja vii - me so - ta, kuo - lon työ.

1. Ah saavu, Jeesus, seuraksemme,
 niin sydämemme rukoilee,
 kun koittaa ilta matkallemme
 ja armon päivä alenee,
 vastassa iäisyyden yö
 ja viime sota, kuolon työ.

2. Kun kuljet, Jeesus, rinnallamme,
 niin rakastamme, uskomme.
 Suo rohkeutta sodassamme,
 sinussa lepää toivomme.
 Kun Jeesus keskellämme on,
 on yökin päivä verraton.

3. Vain siitä syttyy sydämemme,
kun saavut, Jeesus, auttaja.
Kirkastat armon, vaikka emme
ansaitse lahjaa sellaista.
Kasvosi vaikka salaatkin,
toivomme saamme takaisin.

4. Riemuiten sitten kiiruhdamme
rakkaiden ystävien luo.
Näin siellä heille julistamme:
vieläkin Herra avun suo.
Me luulimme, on kuollut hän,
vaan näimme hänen elävän.

5. On lähellä jo ajan ilta,
jää, Herra Jeesus, luoksemme.
Pois tyhjiltä vie laitumilta
ja ole itse ruokamme,
kun huomispäivä ahdistaa
ja vaiva, nälkä rasittaa.

6. Kun olet, Jeesus, seurassamme,
ar mosi anna johdattaa,
niin että täällä toisiamme,
kuin tahdot, voimme rakastaa.
Siis, Jeesus, ole turvamme.
Veisaamme, kiitos sinulle!

*Abraham Achrenius
uud. W. Malmivaara
uud. J. Haavio
uud. J. Löytty*

Siionin virsi 185

1. Her-ra Jee-sus kun tääl - lä vain kans-sam-me on, em-me
Vi-ha vaik-ka on vas - taam - me sam - mu - ma - ton, niin me
kau - his - tu vas - tus - ta - jaam - me. Vaik-ka kai - ta on tie ja se
tur - vaam - me puo - lus - ta - jaam - me.
tais - te - luun vie, Jee-sus kil - pi ja tur - va on meil - le. Täs - sä
us - kos - sa - van käym - me va - el - ta - maan il - man vilp - pi - ä Her - ram - me
teil - le.

1. Herra Jeesus kun täällä vain kanssamme on,
emme kauhistu vastustajaamme.

Viha vaikka on vastaamme sammumaton,
niin me turvaamme puolustajaamme.

Vaikka kaita on tie / ja se taisteluun vie,
Jeesus kilpi ja turva on meille.

Tässä uskossa vaan / käymme vaeltamaan
ilman vilppiä Herramme teille.

2. Vihamies kuka voisi niin voimallinen
olla, että hän voittaisi Herran.

Sodassamme hän linna on turvallinen,
hän on voittanut Saatanan kerran.

Jos me joudummekin / syviin syövereihin,
aivan keskelle kuoleman kauhun,
emme nääntyä voi, / hänen äänensä soi
läpi myrskyn ja helvetin pauhun.

3. Valta kuoleman vihdoin jo murrettu on
ja on riistetty helvetin voitto.

Elon ruhtinas, Jeesus on voittamaton,
sarastaa kohta autuuden koitto.

Hänen kunniataan, / hänen kirkkauttaan
me nyt kiittäen näin veisatkaamme.

Meille lahjansa toi, / lunastuksensa soi,
hänen kauttansa autuuden saamme.

4. Meitä syntimme nousevat kauhistamaan,
kadotukseen ne eivät voi viedä.

Kaiken heitti hän pois mereen pohjattomaan,
pahan valtaa ei milloinkaan siedä.

Meillä on auttaja, / apu ahdingoissa
tätä tietämme kulkiessamme.

Hän on armollinen, / hän on uskollinen,
pysykäämme siis Jeesuksessamme.

5. Kun me heikkoina Herralle huokaamme vaan,
Pyhä Henkensä auttaa jo meitä.

Uni meitä kun pyrkii taas ahdistamaan,
meitä Herra ei nukkumaan heitä.

Kun me uuvumme niin, / ettei rukouksiin
eikä valvomiseen ole voimaa,

hän on puolustaja, / esirukoilija,
ei hän heikkoja, huonoja soimaa.

6. Tule, Jeesus, nyt heikkoja vahvistamaan,
tule, virvoita voimalla taivaan.

Sinun tietäsi auta nyt vaeltamaan,
täällä suostumaan ristiin ja vaivaan.

Tue uskoamme, / tue toivoamme,
pidä sielumme tallella aina.

Kuule huutoamme, / sinä Auttajamme,
pyhät kasvosi sielumme paina.

*Halullisten sieluin hengelliset laulut 1790
uud. W. Malmivaara
uud. 1938 ja 1986-komiteat
uud. J. Löytty*

Siionin virsi 190 ehdotus

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

1. Suo, Jee - sus, pa - ras o - pet - ta - ja, it - se - ni
si - nul - le, ra - kas Va - pah - ta - ja, nyt sy - dä -
oi - kein tun - te - a, ti - la - ni et - tä tun - ti - sin,
me - ni a - va - ta,
si - nul - ta a - vun löy - täi - sin.

1. Suo, Jeesus, paras opettaja,
itseni oikein tuntea,
sinulle, rakas Vapahtaja,
nyt sydämeni avata,
tilani että tuntisin,
sinulta avun löytäisin.

2. Tien tiedät tyhjään sydämeeni,
en itse tietä tunnekaan.
Siis astu, Jeesus, kurjuuteeni.
Vain sinä pystyt auttamaan.
Minulle saavu voimaksi,
johdata, ole kaikkeni.

3. Kasteessa otit omaksesi,
nyt jatka loppuun tämä työ,
niin että sinun iloksesi
lunastetulla sydän lyö,
kulkisin tiellä taivaaseen,
elämään, riemuun iäiseen.

4. Johdata tielle parannuksen
jo täällä armon aikana.
Suo, että Hengen uudistuksen
löytäisin, Jeesus, sinussa.
Suo jälkiäsi seurata.
Aukaise ovet minussa.

5. Kunniaksesi olet luonut
myös minut tänne maailmaan,
elämän kaikki lahjat suonut
armosta aina ajallaan.
Armosi anna minulle
elää ja kuolla sinulle.

Ruotsalainen 1852
suom. Antti Rätty
uud. 1938 ja 1986 virsikirjat
uud. J. Löytty, 3. sāk. J. Julkunen

Siionin virsi 193

1. Vie - lä, Her - ra, kut - sut mei - tä, vie - lä Sa - naa
vie - lä vyö - tät vä - sy - nei - tä, vie - lä muis - tat

saar - na - taan, Sii - tä kii - tos si - nul - le, Ju - ma - lam - me,
hei - kot maan.

I - säm - me, Poi - ka se - kä Hen - ki Py - hä, nyt ja i - äi -
ses - ti y - hä.

1. Vielä, Herra, kutsut meitä,
vielä Sanaa saarnataan,
vielä vyötät väsyneitä,
vielä muistat heikot maan.
Siitä kiitos sinulle,
Jumalamme, Isämme,
Poika sekä Henki Pyhä,
nyt ja iäisesti yhä.

2. Armotyösi näillä mailla,
Herra, aina säilytä,
ettei synti myrkyn lailla
meitä täällä näännytä.
Liitä nuoret joukkoosi,
sulje armohelmaasi,
säästä heidät pahimmalta,
auta turvaan myrskyn alta.

3. Anna seurakunnallesi
uskallusta, uskoa.
Kuule huudot heikkojesi,
aika nyt on vakava.
Siunaa paimeniamme,
näytä suunta laumalle.
Hoida meitä niin kuin lasta,
estä Suomi hukkumasta.

4. Anna, Herra, kansallemme
vastuullinen hallitus.
Suojaa rauha kotiemme,
kuule köyhän huokaus.
Tiedämme, vain kestävään
ohjaat meidät elämään
kautta kalliin Jeesuksemme.
Soikoon kiitos Herrallemme!

*Väinö Malmivaara
uud. 86-virsikirjakomitea
uud. J. Löytty*

Siionin virsi 197

toisinto Pohjois-Savosta

a

1. Nyt kii-tos Ka-rit-sal-le ja Y-lös-nous-seel-
 Ni-mee-si ko-koon-nuim-me, on ar-mo-a vain
 le! Kär-sit-hän puo-les-tam-me ja kuo-lit ris-til-
 se!
 lä, sen täh-den, et-tä meil-le koit-tai-si e-lä-mä.

toisinto Keiteleeltä, täyd. Paavo Soinne

b

1. Nyt kii-tos Ka-rit-sal-le ja Y-lös-nous-seel-le! Ni-
 mee-si ko-koon-nuim-me, on ar-mo-a vain se! Kär-
 sit-hän puo-les-tam-me ja kuo-lit ris-til-lä, sen
 täh-den, et-tä meil-le koit-tai-si e-lä-mä.

1. Nyt kiitos Karitsalle
 ja Ylösnousseelle!
 Nimesi kokoonnuimme,
 on armoa vain se!
 Kärsithän puolestamme
 ja kuolit ristillä,
 sen tähden, että meille
 koittaisi elämä.

2. Suo sana siunauksen
 nyt erotessamme.
 Luo yhteenkuuluvuutta
 myös arjen matkalle.
 Kaikissa toimissamme
 valppaiksi meidät tee.
 Nöyryyden anna kasvaa,
 kun voimat vähenee.

3. Oi kuule Pyhä Henki,
nyt meidät herätä.
Kaikille kaipaaville
suo usko elävä.
Rakkaudella meidät
Jeesukseen kiinnitä.
Kenenkään älä salli
pois juosta ikinä.

4. Niin seuraa sota rauha,
ja työmies palkitaan.
Kun loppuu taipaleemme,
ilomme täyttää maan.
Me yhteen saamme tulla
ja päästä perille,
jos armon kerjääjinä
Jeesusta seuraamme.

*Arkkipöytäkirja 1828
uud. W. Malmivaara, 1938 vk-komitea
uud. J. Löytty*

Siionin virsi 199

toisinto Pohjois-Savosta

1. Lah-joi - ta, Her - ra, per - hei - siim - me nyt
ar - mo ja rau - ha sy - dä - miim - me. Pois

pel - ko - jem - me kes - kel - le Hil - jen - nä ää - net
pyy - hi kaik - ki tah - ram - me.

maa - il - man ja mur - ra val - ta mam - mo - nan.

1. Lahjoita, Herra, perheisiimme
nyt pelkojemme keskelle
armo ja rauha sydämiimme.
Pois pyyhi kaikki tahramme.
Hiljennä äänet maailman
ja murra valta mammonan.

2. Koteihin, huoliin uupuneihin,
Henkesi hyvän maja tee.
Lamppuihin sammuneisiin, meihin,
tuo tuli, joka säteilee.
Lahjoita uusi rohkeus
ja voima tehdä parannus.

3. Rakkaalla läsnäolollasi
kirkasta päivä jokainen.
Pyhästä ehtoollisestasi
suo ilo ylimaallinen.
Leivässä saavu siinäkin,
jota me syömme arkisin.

4. Näin perhepiiriin kotiemme
ja ystävämme keskuuteen,
kun heidän luonaan vierailemme,
herätä toivo taivaaseen.
Meidänkin salli kuljettaa
suloista armon sanomaa.

Jaakko Haavio

Siionin virsi 204

Louis Bourgeois

1. Oi Jee-sus, o - ta sy - lii - si nyt mei-dät pie - net
tur-vii - si, pääl - lem-me las-ke kä - te - si ja an - na siu - na -
uk - se - si.

1. Oi Jeesus, ota syliisi
nyt meidät pienet turviisi,
päällemme laske kätesi
ja anna siunauksesi.

2. Enkelit, Jeesus, lähetä
kulkemaan aina vierellä.
Suo meille täällä suojasi
ja kirkas kruunu luonasi.

3. Nyt kiitos, lasten ystävä,
kun kannat meitä sylissä.
Me emme ilman sinua
voi taivaan riemuun saapua.

*Väinö Malmivaara
uud. 1986-virsikirjakomitea*

Siionin virsi 235

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

Nyt kii - tän, Her - ra, kai-kes - ta tä - män - kin päi - vän
ar - mos - ta. Vain vai - voin tul - ki - ta sen voin, hy -
vyyt - tä kuin - ka suur - ta koin.

1. Nyt kiitän, Herra, kaikesta
tämänkin päivän armosta.
Vain vaivoin tulkita sen voin,
hyvyyttä kuinka suurta koin.

2. Minua siunaa vielä nyt,
kun jälleen yö on ehtinyt,
ja käske enkeleittesi
varjella nukkuessani.

3. Suo, että murheettomana,
huolia vailla, vapaana
rauhassa yöni lepäisin,
taas uuteen aamuun heräisin.

4. Katsahda puoleen kaikkien
heikkojen ihmislapsien.
Kuuntele rukouksia.
Suo uskoa ja lepoa.

5. Kaikkien pyhän kanssa me
sinulle, ristin Herralle,
veisaamme virren iloiten
ja kerran uuden, taivaisen.

Ulrika Sofia Nordencreutz
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, J. Haavio
uud. T. Issakainen

Siionin virsi 236

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

1. Tuon täs-tä päi - väs-tä kii - tok-sen sul - le, Her-ra-ni, le - vol-le
Vir - hee-ni an - nat-ko an - teek-si mul-le? Häi-ly-vä, pel - kää-vä

hil - jen-ty-en, syn - ti-ni, puut-tee-ni tun-nus-ta - en.
mie - le-ni on, tah - to-ni nöyr-ty-mään tai - pu-ma-ton.

1. Tuon tästä päivästä kiitoksen sulle,
Herrani, levolle hiljentyen,
syntini, puutteeni tunnustaen.
Virheeni annatko anteeksi mulle?
Häilyvä, pelkäävä mieleni on,
tahtoni nöyrytymään taipumaton.

2. Kärsimyskruunusi mieleeni paina,
taivuta katsomaan ristiäsi.
Hautaathan syntini haavoihisi.
Jalkani johdata jälkiisi aina.
Rakkaaksi tee mulle autuuden tie.
Päivästä päivään näin kannan ja vie.

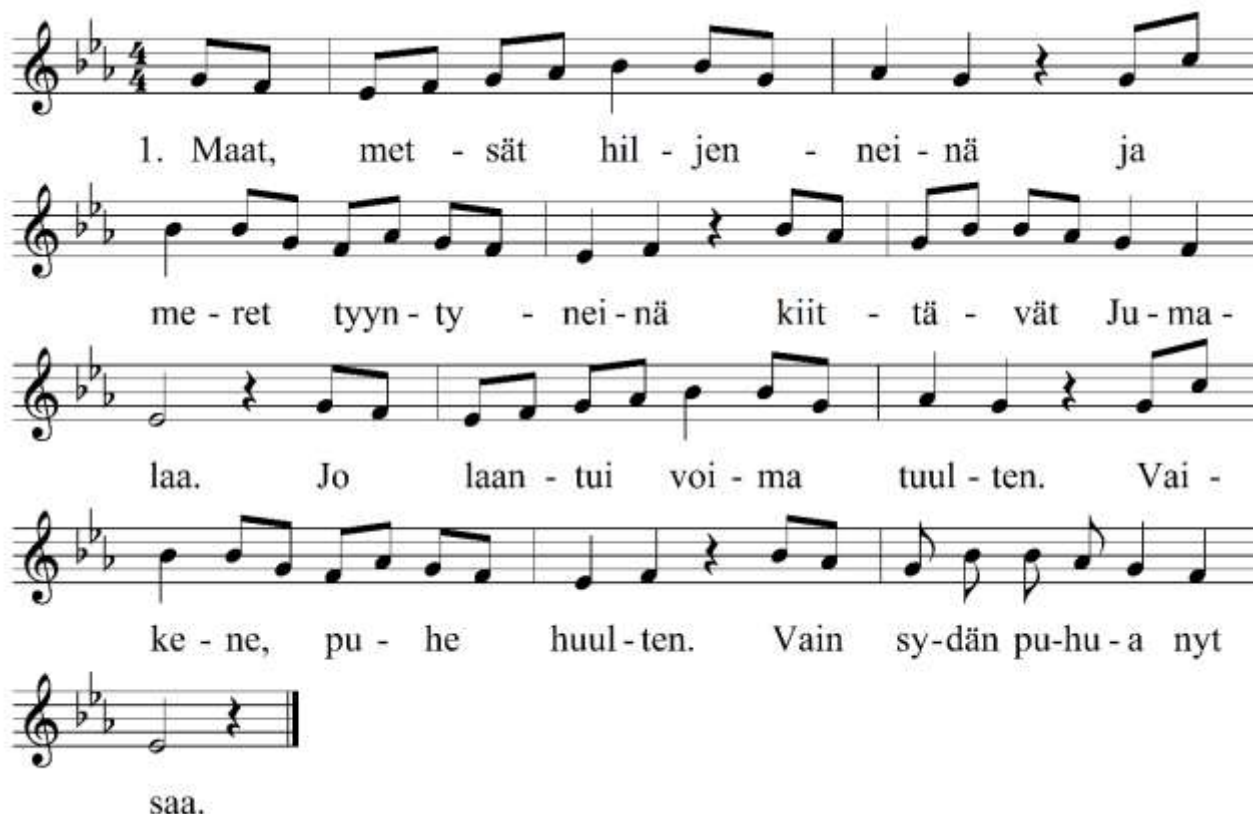
3. Rukoile, Jeesus, ja varjele silloin,
lepoon kun vaipua vuoteelle saan
enkä voi valvoa, rukoillakaan.
Nukkua suo minun rauhaasi illoin.
Rukoile minulle, armollisin,
uusina voimia, uskoakin.

4. Jos vielä lahjoitat huomenn uuden,
Henkesi minua kuljettakoon.
Salainen vilppini paljastukoon.
Päästä jo kahleista valheellisuuden.
Uudista minutkin ihmiseksi,
joka on sinulle kunniaksi.

*Lars T. Nyberg
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, 1938 vk-komitea
uud. L-M. Renko*

Siionin virsi 239

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

1. Maat, met - sät hil - jen - nei - nä ja
me - ret tyyn - ty - nei - nä kiit - tä - vät Ju - ma -
laa. Jo laan - tui voi - ma tuul - ten. Vai -
ke - ne, pu - he huul - ten. Vain sy - dän pu - hu - a nyt
saa.

1. Maat, metsät hiljenneinä
ja meret tyyntyneinä
kiittävät Jumalaa.
Jo laantui voima tuulten.
Vaikene, puhe huulten.
Vain sydän puhua nyt saa.

2. On kukka nupussansa,
ja lintu laulultansa
jo yöksi uinahtaa.
Hiljentyy luomakunta.
Luojaltaan pyytää unta
myös ihmismieli rauhaisaa.

3. Nyt ihmettelen tässä,
näin, Herra, elämässä
lastasi talutat:
suot armolahjojasi,
hellintä hoitoasi
ja joka päivä armahdat.

4. Aamusta aamuun herään,
käyn ilta illan perään
rauhaasi nukkumaan.
Voin päivän päivään liittää,
kun hyvyyttäsi riittää
näin joka päivä uudestaan.

5. Sinua, Jumalani,
nyt kiitän iloissani,
kun tunnen voimasi.
On kaikki hallussasi,
soi taivas kiitostasi
ja koko luomakuntasi.

*Johan Kahl
suom. E. Lagus,
uud. W. Malmivaara,
1938 ja 1984 vk-komiteat, J. Haavio 1962,
uud. M. Nuorva*

Siionin virsi 254

Etelä-Pohjanmaalta, muod. Armas Maasalo

1. Kii - tos ol - koon Ju - ma - lal - le, Ka - rit - sal - le,
o - len ar - mo - lii - tos - sa. Mi - nut kal - liis - ti hän os - ti,
mi - nut nos - ti ka - do - tuk - sen kuo - pas - ta.

1. Kiitos olkoon Jumalalle,
Karitsalle, / olen armoliitossa.
Minut kalliisti hän osti,
minut nosti / kadotuksen kuopasta.

2. Armon Henki johdattakoon,
kiiruhtakoon / matkamiestä lähtemään
maailmasta turmeluksen,
ahdistuksen, / kotirantaan pyrkimään.

3. Purjeisiini tuulta anna,
minut kannan / meren yli mailleni.
Pidä Jeesus, itse perää.
Herra, herää, / että emme hukkuisi.

4. Auta, pakoon Baabelista,
kauneimmista / unelmista totta tee,
että kotimaassa kerran,
luona Herran, / ikävöivä veisailee.

5. Siellä sitten uusin kielin,
riemumielin / taivaan mailla kiitetään.
Kun ei aalto uhkaa laivaa,
synnin vaivaa / emme enää itkekään.

6. Siellä kirkas lasimeri,
pyhä veri, / kiitosvirtenämme on,
siellä aina Jumalalle,
Karitsalle / ylistys soi loputon.

7. Sydän hämmästelee näissä
ilohäissä, / lunastetut riemastuu.
Yljän eteen ihmeissänsä
ystävänsä / kasvoillensa kumartuu.

*Elsa Christina Holmsten
uud. W. Malmivaara, 1938 vk-komitea
uud. T. Issakainen, J. Löytty*

Siionin virsien uudistusprojekti on Herättäjä-Yhdistyksen keskeisin kotimaantyyön hanke näinä vuosina. Virsiä ei uudisteta palvelemaan vain nykyisiä veisaajia, vaan tavoitteena on saattaa aina vain uusia vaivattuja virsiaarteiden äärelle ja syntisiä hellästi rakastavan Vapahtajan syliin.

Siionin virsien välityksellä tehtävä herännäishenkinen työ tarvitsee myös taloudellista tukea. Uudet veisuut -tilaisuuksissa voidaan kerätä kolehti Herättäjä-Yhdistyksen sisälähetystyölle (FI29 4747 0010 0394 77, viesti: Uudet veisuut).

Herättäköön nämä virret myös tulevina vuosina ikävää isänmaahan,
joka ylhäällä on!

**Uudet veisuut -vihkot ovat tulostettavissa netistä
osoitteesta www.h-y.fi tai tilattavissa Herättäjä-Yhdistyksen toimistosta.**

Uudet veisuut -vihkojen tilaus sekä virsiuudistusesitelmien tiedustelu:

Järjestösihteeri Hanna Tuura

hanna.tuura@h-y.fi

puh. 040 772 1903

www.h-y.fi/virsiuudistus